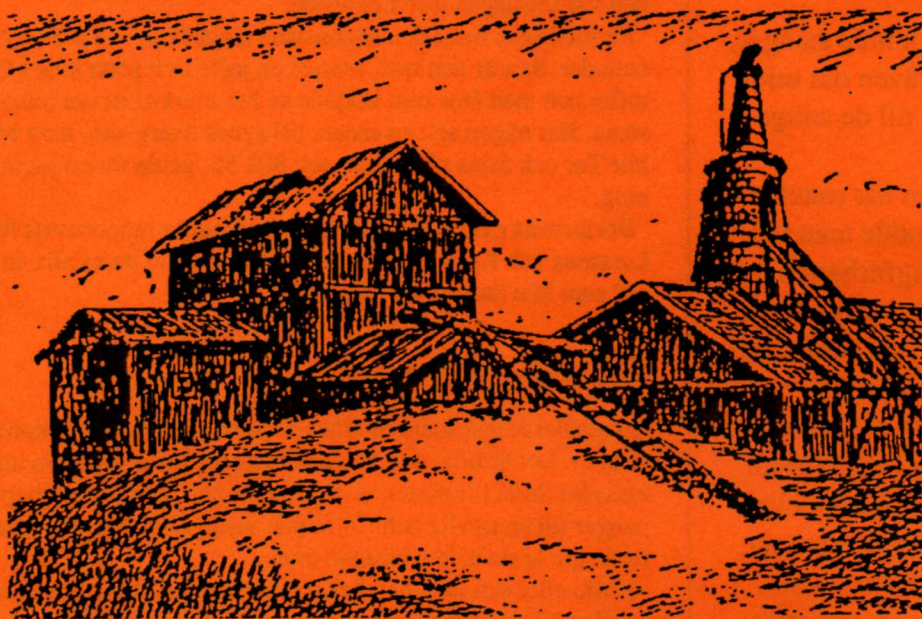

-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 2 1990

Samordnad entusiasm har gjort Löa till unik turistattraktion

I mitten av maj höll Samordningsgruppen ett möte i Hyttkammaren och kunde då se tillbaka på en tioårig verksamhet. I Samordningsgruppen ingår representanter för Löa Hyttelag och Hembygdsföreningen, sågen och kvarnen, Lindesbergs museum, Lindesbergs fritidsförvaltning, Örebro läns museum och Örebro läns Hembygdsförbund. Vidare är länsantikvariern en viktig medlem, liksom Gunnar Zetterqvist – expert på det mesta, i synnerhet sådant som rör gamla trähus.

Samordningsgruppen kom till inför den andra stora upprustningsetappen av hyttan, kvarnen och sågen och syftet var förstås att samordna intressen och resurser att sätta dessa anläggningar i stånd. Den goda representationen från kommun- och länsinstanser visar att hyttan och de andra gamla byggnaderna i byn förvisso inte bara är av lokalt intresse. Hyttan är unik. Det är den enda bevarade hyttan som var bergsmansägd i hela sitt liv — här hade

storbolagen aldrig något att hämta, även om många försök gjordes. Att sågen, kvarnen, skolan, gårdarna och miljöerna runt i kring finns bevarade så oförstörda gör det hela än mer speciellt. Hela Löa borde göras till ett ekomuseum har det sagts många gånger i Samordningsgruppen, (fast byns egna representanter är alltid lite mer reserverade inför sådana förslag.)

(forts på sid 3)

Spelmansstämma

Lördagen den 7 juli
kl 17

är det dags för den traditionella spelmannsstämman i Löa. Spelmän och publik i alla åldrar är hjärtligt välkomna!

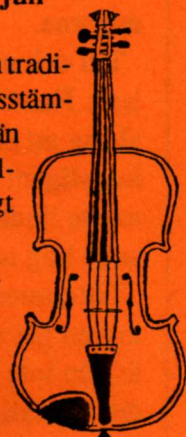
*Kaffeservering,
lotteri, glass och
Löa jordgubbar.*

Fr kl 16: Hyttan, sågen, kvarnen och byarkivet är öppna för besök.

Och vid pass kl 21 tågar spelmännen ner till Gamla bron, där dansen trådes tills solen går ner (och måhända även upp.)

Söndag kl 11: Högmässa i hyttan.
Boris Gudmundsson.

Kyrkkaffe på Hyttbacken.

Löabor

i alla åldrar
åretruntboende
och sommargäster
är hjärtligt välkomna på

KNYTKALAS I BJÖRKHAGEN

LÖRDAGEN 21 JULI KL 19.00

Vi dukar borden

Ni tar med mat och dryck

Vi ordnar dansmusik

Fri entré Löafestarrangörerna

Sommar i Lööa

Ensilaget är bärgat och jordgubbarna mognar.

Det blev ingen brygga vid badplatsen i Norrsjön i år. Den ströps i kommunal spariver, till sorg och saknad för många. Men några lass sand blev det istället och en flytbrygga en bit ut, så visst går det att njuta av det våta elementet även detta års soliga dagar.

Midsommaren har varit och farit med stänger, blommor och lekar som sig bör, även om midsommaraftonen ingalunda hörde till de soliga dagarna.

Till och med ljudet av Löafesten har tonat bort. Fastän natten den varade trodde man väl aldrig att det skulle ta slut. Gudsigförbarme och hugaligen!! Varför, varför, varför i allsindagar måste ljudnivån vara så obeskrivligt, förskräckande hög när man roar sig nuförtiden??!!

Tillsammantaget betyder detta ändå att sommaren går sin traditionella gång i Lööa. Och än är den inte slut. Något bygdespel i hyttan blir det visserligen inte i år, men spelmansstämma, dans på gamla bron, gudstjänst i hyttan och många, många härliga sommar- och semesterdagar återstår ännu.

En skön fortsättning önskar vi er!

Red.

Snyggt, va?

Lööa-Bladet har hunnits upp av den moderna tekniken. Detta blad är producerat med hjälp av "Desk Top Publishing" och laserskrivare, vilket som ni ser betyder snyggare typsnitt och rubriker. Redaktionens sax och klisterburk är snart ett minne blott, nu klipper och klistrar vi ihop sidorna med hjälp av datorn. Och har mycket roligt.

Denna moderna apparatur finns hos Lööa Ordbruk, där den normalt används för broschyrer, kundtidningar och informationsskrifter av allehanda slag. Men den som behöver trycksaker av mindre slag, som hyllningsadresser, inbjudnings- eller tackkort eller vad det nu kan vara, kan också få hjälp här. Det är bara att knacka på i lillstugan vid Petters.

Båten är borta!

Den där härliga känslan av att man i Lööa aldrig behöver låsa fast och stänga in sina grejer har åter fått sig en knäck. Blåögda och snopna stod vi där och stirrade och måste till slut inse att båten var borta!

Att den skulle kunna ha slitit sig och segla ut på sjön på eget bevåg är knappast möjligt i detta lågvattentillstånd. Att någon skulle ha kommit förbi, hivat upp båten på en kärra och dragit iväg hör till sådant som vi inte vill tro. Mer troligt då att någon lånat den och "glömt" att ro den tillbaka. Senast vi såg den var torsdagen före Löafesten.

Förmodligen finns den någonstans längs Norr- eller Sörsjöns stränder. Stor är den inte, snarast en jolle i vit plast med blå tofter och med åror som började se lite murkna ut vid tullfästena. Har någon sett en sådan, till synes övergiven, liten båt blir Tor och Stina på Petters, tel: 302 55, glada för en påringning.

Bortkomna cyklar har från samma tidpunkt rapporterats från Larssons och Krantz. Tillåt oss att åtminstone tänka alla de ord som inte lämpar sig för tryck!

En fika för resan

Hyttcaféet hålls i sommar igång av förhoppningsfulla skolresenärer. Det är Lööa- och Vasselhyttanungdomar som ska upp i klass 9 i Storå till hösten, som på detta sätt försöker få ihop pengar till en trevlig och (förmodar vi) lärorik skolresa. Vart resan går är dock inte bestämt ännu.

Kaffe eller saft med hembakat bröd eller en härlig glassbäga-re står på Hyttcaféets meny. Man behöver naturligtvis inte vara turist eller hyttbesökare för att stanna till för en fika vid caféet. Alla är hjärtligt välkomna. Unna er en kopp kaffe efter söndagspromenaden, eller varför inte efter en helt vardaglig tur till affärn.

Fråga markägaren!

Det händer alltsom oftast att byalagen och fiskevårdsföreningen får förfrågningar från sommargäster angående båtplats. En förstående fråga, vem vill inte njuta en del av sommaren på Norr- eller Sörsjön om tillfälle gives.

Dock har varken byfogdar eller fiskevårdsföreningen någon beslutanderätt i denna fråga. Markägaren är den enda som kan ge tillstånd för detta. Den viktigaste frågan i sammanhanget är ju ofta över vilken mark man ska kunna till sig till och från den tilltänkta båtplatsen. Byfogdarna (Margareta Gustafsson i Östra, 301 20 och Carl-Eric Persson i Västra, 300 19) kan däremot upplysa om vem markägaren är.

LÖA-BLADET

En tidning för Lööa med omnejd.

Utgiven av Löabygdens Hembygdsförening med bidrag från Lööa Sportklubb

Redaktion: Margareta Gustafsson, Uddnäs, tel: 301 20 (ansv. utgivare)

Stina Gottliebsson, Petters, tel: 302 55

(forts fr första sidan)

Experter och pengar

I vilket fall som helst behövs det experthjälp och pengar för att fortsätta att hålla anläggningarna i stånd och det är där Samordningsgruppen har sin viktigaste funktion. Experter och museifolk vet vad som behöver göras, länsantikvarien m fl kan anvisa lämpliga vägar att äska bidrag.

För närvarande ligger ett bidragsäskande på sammanlagt 470 000 kr från Löa hos Riksantikvarieämbetet. Det är bland annat järnbanden runt masugnen och rostugnen som behöver rostskyddas och diverse annat underhåll som vore önskvärt. I rådande byggkonjunktur förefaller det väl inte särskilt troligt att det går att få några bidrag särskilt snart. Men önskelistan kvarstår och under tiden bekostar hyttelaget självt underhåll av mindre, men likväl nödvändigt slag. Bland annat har säkerhetsanordningar setts över och stängsel satts upp på strategiska platser. Till viss förtret för yngre löabor, som gärna ägnat sig åt spännande klätterövningar på masugnen.

Alla var inte entusiaster

Vid Samordningsgruppens "10-års sammanträde" berättade Gunnar Zetterqvist lite om det slit och arbete som han och andra lagt ner för Löa under åren.

Hyttan byggnadsminnesförklarades 1970, men när Gunnar Zetterkvist först tillfrågades om han ville leda upprustningen av hyttan var han mycket tveksam, eftersom anläggningen var i ett mycket dåligt skick och det var lätt att

se att en upprustning skulle innebära ett oerhört stort jobb.

Gunnar åtog sig ändå arbetet och började med att försöka leta fram ritningar och bilder på hur hyttan en gång såg ut via Grängesbergsbolagen, olika museer och genom "dörrknackning" i Löa. Entusiaster, som Erik Ardesjö, fanns, men många löabor visade sig tveksamma eller misstänksamma inför projektet och att få fram det material och de upplysningar man vill ha var inte alltid så lätt.

Med gott stöd av Lindesbergs kommun, länsantikvarien och länsstyrelsen kom en upprustning ändå till stånd 1972-73. En ytterligare upprustning skedde 1985 med bidrag från Länsarbetsnämnden och med envishet och mycket arbete har Löa Hytta och anläggningarna där omkring blivit vad det är idag.

Sågen skulle rivas

Sågen fanns till en början inte alls med i upprustningsplanerna. Den var så förfallen att rivning var det enda alternativet. Men entusiasm och envishet övervinner det mesta och nu står även sågen där rustad och pryddlig och försedd med sågram och kantverk och spånhyvel och det mesta som behövs för att sågningen skulle kunna upptas igen. Det sorgesammaste är att det väl inte är så många som kommer åt att se och förundras över den här gamla härliga arbetsmiljön. Förmodligen är det även många löabor som aldrig varit in och beskådat den upprustade sågen. Den skadan kan tas igen på lördag den 7 juli i samband med spelmansstäm-

man. Tanken är att såväl hyttan som sågen och kvarnen och byarkivet ska vara tillgängliga för besökare då.

Byarkivet hörde för övrigt också till det som satt långt inne. Här tyckte bidragsgivande myndigheter att gränsen gick. Det fanns redan arkiv i både Lindesberg och Örebro, som gärna tog emot gamla protokoll, gårdshandlingar, kartor mm. Men att det inte är det samma som ett eget arkiv i byn stod ju klart för löaborerna och en insamling gav gott resultat och den möjlighet man behövde för att sätta igång arkivet. I dag vet vi att även detta gick över all förväntan. Entusiasterna – med Ulf Johansson i spetsen – fick som de ville och har nu visat vad mycket intressant material man kan samla in om arkivet ligger mitt i byn. Den som ännu inte varit där, bör inte försumma ett besök på lördag el söndag. Ulf Johansson kommer att vara vara där som guide.

□

Holger Törnquist död

När Holger Törnquist efter en tids sjukdom hastigt avled i våras miste Löa en verklig vän. Holger var aldrig bosatt i Löa, men få har med större iver än han arbetat för den här byn. Som anställd på VB-Energi (som ju är andelsägare i hyttan), kom han att arbeta med upprustningen av hyttan, kvarnen och sågen. Han var Samordningsgruppens driftige ordförande och behöll det uppdraget och intresset för Löa även som pensionär och bosatt i Karlstad. Få kunde som Holger skaka fram pengar från myndigheter och andra bidragsgivare och han ivrade inte bara för de gamla byggnadernas upprustning och bevarande, utan han egnade sig minst lika mycket i information om och marknadsföring av Löa som turistattraktion.

Holger Törnquist har nu efterträts på posten som Samordningsgruppens ordförande av Karl-Erik Nergård, VB-Energi.

Skyddsanordningar är faktiskt till för att skydda mot olyckor och den som river ner sådana tar på sig ett stort ansvar!

Har du klåfingrige som senast rev ner skydds nätet på hundbanan till rostugnen måste tänkt på det?

Ny löafirma löser golfares städproblem

Så är det dags att presentera en ny Löa-firma igen. POL-traiding heter den. POL står för Per-Ove Lindquist och firmans specialitet är skyddsöverdrag till hjulen på golfvagnar!

Som icke-golfare ler man måhända lätt förundrat över denna nyhet, men de golfspelare LÖA-Bladet talat med blir genast mycket intresserade och bekräftar att detta tycks vara lösningen på ett ständigt återkommande och irriterande problem.

Det handlar alltså om den lilla vagn eller kärra som man drar klubborna i över golfbanan. Efter avslutad golfgrunda ska denna vagn köras hem, vilket oftast sker per bil. Oberoende av om man har plats för vagnen i bagageutrymmet eller måste lägga den inne i bilen uppstår här ett nedsmutsningsproblem. Grus och gräs från vagnshjulen hamnar i bilen, så att den sköna dagen på golfbanan får lov att avslutas med dammsugning och storstädning av bilen. Avklippta grässtrån på bilsäten är förvisso inte lätta att få bort!

Med Pro-Cover slipper man hela problemet. Skyddsöverdragen i ett galonmaterial dras lätt över hjulen innan golfvagnen ställs in i bilen och smutsen samlas i överdraget, som sedan är lätt att skaka ur och göra rent.

Genombrottet väntar

- Jag var själv irriterad över att behöva städa bilen så ofta, berättar Per-Ove Lindquist, så jag sydde ihop ett par överdrag till golfvagnens hjul och tyckte att de fungerade mycket bra. Andra som såg mina överdrag blev intresserade och så kom jag på att det här kanske var något att göra någonting av.

Per-Ove skaffade material, bror och mor engagerades vid symaskinen, firman registrerades och sedan var det hela i gång. Ännu har väl golfvagnsskydden från POL-Traiding i Löa inte fått det stora försäljningsgenombrottet, att marknadsföra sig själv och sina produkter är som vanligt den svåra och kostsamma biten för den nybildade firman. Men informationsma-

terial har skickats runt till golfklubbar och tänkbara köpare och att ett intresse finns tycks helt klart.

Dubbel funktion

- Det är i alla fall läge för golfprylar av allehanda slag just nu, säger Per-Ove, intresset för golfsporten är på topp och vad som helst som har med golf att göra går att sälja. Det gäller, som sagt, bara att komma ut med information om sina grejer.

- Överdragen har förresten en dubbel funktion. Se här, säger Per-Ove och demonstrerar, när de inte används på hjulen blir de lätt till en behändig påse att bära golfbollarna!

Vilken verklig golfentusiast kan väl undvara en sådan pryl! □

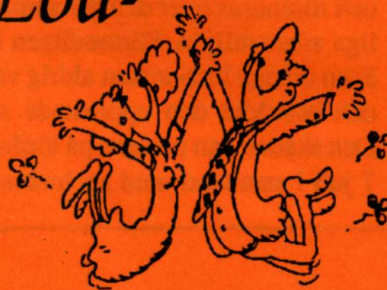

Löafesten startade traditionsenligt med familjeunderhållning. Denna gång var den i form av en tävling emellan östra och västra Löa, och man kunde konstatera att musik- och teaterintresset i byn är lika stort som någonsin.

Åke Rydholm inledde med att till allas förvåning (inklusive sin egen?) få ljud i något som påminde om en trumpet. Efter denna fanfar tog Astrid och David vid med sin finstämda musik och sedan fortsatte underhållningen i många och stundom tvära kast.

"Husmodersbaletten" framförde trolldans till musik av Grieg och stora ovationer. Lisa, Malin, Linn och Hanna rev ner applåder när det mimade en mycket fyndigt hopkommet potpurri på disco-musik. Därefter var det Linas och Karins tur att stå för underhållningen. De lyckades med prestationen att få upp Pär och Tobbe Lie på scenen och medan Pär "spelade" trum-

LÖA-

festen

pet och Tobbe orgel gjorde flickorna en egen skriven parodi på svensktoppmusik.

Barbro, Anders och Maria visade takterna från Löa-Revyn och profilerade några bybor. Att Ulf Lager kunder sjunga var det väl ingen som trodde - och det kunde

han inte heller. Men hans version av Till Havs uppskattades mycket av den entusiastiska publiken. Jazzgruppen kunde sedan avsluta Östra Löas del av underhållningen.

Västra tog vid med en dragspelsorkester bestående av Ejan, Karl-Ola, Birgitta och Holger. Detta med sådan kläm att två småflickor spontant tog upp en dans. Kajsa och Johan mimade till rockmusik och visade att återväxten i Löa vad gäller musik och skådespeleri är säkrad.

Så blev det frågelek, med betoning på lek, med Bosse och Mona från Västra och Lars och Ingela från Östra. Hela föreställningen avslutades med en mycket proffsig variant av Can-Can med västra Löas dansare anförda av Carl-Gösta.

Och till allt detta härligt väder och Björk-hagens vackra natur! □

Jobbigt men roligt att vara handelsman i Löa

Jobbigare än vi trodde, men jätteroligt!

Micke Norwald har efter två månader som handelsman i Löa ingalunda mist något av sin entusiasm. Men han noterar med viss förvåning att ingenting styr löabornas mat- och inköpsvanor såsom ICAs veckovisa extrapriserbjudanden.

– Naturligtvis insåg jag att man gärna köper extraprisvaror, säger Micke, men att även små prisnedsättningar betyder så enormt mycket hade jag inte tänkt mig. Cocosflingor t ex, det gick kanske en påse i veckan första tiden, men när det blev extrapris och en sänkning med 50 öre sålde jag plötsligt två lådor i ett nafs! Och inte hade jag tänkt på att beställa hem extra cocosflingor just då!

Extrapriserna hör till det svåra, tycker

Micke. De ska beställas från ICA fyra veckor i förväg och sedan gäller det då att komma ihåg vad man beställt och inte göra dubbelbeställningar. Och så vet man ändå inte om cocosflingorna – eller vad det nu är – ska räcka till när de dyker upp i extraprisbladet.

Obestämda brödvvanor

Allra svårast är dock brödet. För när det gäller sådant tycks löaborna inte ha några som helst bestämda vanor. Ena gången räcker det beställda inte till och nästa blir det istället en massa bröd över. Är det lite sämre väder tycks fler baka eget, soliga dagar går det åt fler limpor i affären. Men att beställa bröd efter femdygnsprognosen är inte alltid så lätt det heller.

– Får jag för mycket över brukar jag frysa och sälja för halva priset, berättar Micke, jag tycker det är bättre än att slänga bort brödet. Problemet är ett det tar så stor plats i frysen, där det redan förut är trångt om utrymmet.

Men det är ett jätteroligt jobb, betonar Micke flera gånger. Det här har vi inte ångrat, även om hela familjen verkligen fått ställa upp och jobba.

En anledning till att det varit jobbigt är att Micke tills nu haft kvar sitt arbete i Ludvika två dagar i veckan.

– Det har varit jätteskönt att ha Susanne här då, särskilt som hon ju kan allt det här med beställningar och rutiner, men även med god hjälp blir det stressigt att splittra tankarna på två jobb.

Större omsättning

En annan och i och för sig mycket trevlig anledning till att affären krävt mer än väntat är helt enkelt att omsättningen varit större en beräknat.

Det är väl alltid så att folk är lite nyfikna när det sker ett ägarbyte eller annan förändring i en affär, säger Micke, och nu seglar vi i den första medvinden, men det känns verkligen som vi har byn bakom oss på ett mycket stimulerande sätt. Då blir det naturligtvis ännu roligare att arbeta. □

Hawaii- och Västeråslag i populär cup

I samband med Löafesten arrangerades återigen en fotbollsturnering för 7-mannalag. Intresset för att delta i turneringen är mycket stort. Så stort att alla som vill inte ens kan beredas plats. Mer än sex lag går inte att administrera i den här cupen.

Långväga ifrån är somliga lag också. Så kom t ex ett lag ända från Västerås! Laget Hawaii 6-0 var dock inte fullt så exotiskt långt bortifrån som det kunde låta. Spelarna kom från Löa och Kopparberg. Förutom de nämnda var det Stråssa, Ramsberg, Flyhigh och Herr Blå som tampades om bollen i ädel tävlan.

Merparten av deltagarna är aktiva spelare i division IV-VI, varför spel av hög

kvalitet erbjöds åskådarna. Domarfrågan löstes så, att varje match hade en domare från något av de vilande lagen. Detta är kanske inte den bästa lösningen – att döma fotboll är inte alla gånger så lätt. Utbildad domare med domarkort är önskemål till nästa år.

Men stämningen var ändå hög såväl på som utanför plan. I det soliga vädret satt hela familjer i gröngräset och följde spelet. Totalt ett sextiotal spelare och ett fyrtiotal åskådare hade en mycket trevlig dag.

Vem som vann? Jo, det gjorde Västerås med Farbror Blå på andra plats. □

Fotbolls- träning

för alla därtill hågade
pojkar

är det på fotbolls-
planen

varje onsdag och
söndag

kl. 17.30.

David Gerdtsson leder
träningen och hälsar
gärna ännu fler spelare
välkomna.

Pippi i Löa

I denna unika och fantastiska by är naturligtvis också fågellivet rikare och mer varierat än på andra håll. Denna vår har Löa-Bladet fått rapporter om näktergalar, ugglor, spovar och tranor bara som ett litet smakprov.

Näktergalen hör till de mer exotiska i dessa trakter. Den brukar enligt fågelboken hållas i Skåne och längs Östersjö-kusten upp till Stockholm. Men familjen Rydholm på Lugnet har av ornitologisk expertis fått bekräftat att det är en näktergal, som låtit sin starka och vackra sång ljuda under stilla nätter i maj och juni.

Hos Eva och Carl-Eric Persson i Västra Löa häckar sedan flera år en kattuggla. Den harsitt bo i ett ihåligt träd. Just nu finns fyra halvvuxna ungar, som innan de var helt flygfärdiga allsomoftas fick hjälpas tillbaka till boet per steg. Under nätterna hörs deras hesa gnisslande skrik på mat. På dagarna sitter de helt stilla i någon buske och störs inte av att man pratar och skrattar alldeles intill.

En trana höll under en vecka strax före midsommar till på ängarna bakom Peters. Stolt och präktig spatserade hon (eller han?) omkring där och uppgav då och då sitt "vittljudande korr kárrr kyrr kárrr" (enligt fågelboken) mot himmelen. Hade hon månne blivit frånflugen av flocken på väg norrut?

Vid midsommartid brukar en häger

står och lurpassa på småfisk på grunda ställen, t ex i Tjärn och i Sörsjön. Dock lär den inte häcka här och det är knapast samma fågel som återkommer varje år, om man ska tro den store fågelkännaren i Närke, Erik Rosenberg.

Hägrarna häckar helst i stora kolonier i södra Sverige. Vid midsommartid lämnar ungfåglaerna boet och sträcker då iväg åt olika håll, även norrut. Vid många mellansvenska sjöar infinner sig dessa ungfåglar regelbundet och stannar där ända fram till senhösten. Fåglaerna fiskar i samma vikar och sitter på samma stenar eller träd år efter år, varför man lätt kan tro att det också är samma fågel som återkommer. Men förmodligen är det alltså nya hägrar varje år.

Det sägs att storspoven minskat i antal i jordbruksbygder på grund av uppodlingar och utdikningar. Så icke i Löa. Här tycks den istället öka i antal till glädje för alla fågelvänner. Storspoven är något av en karaktärsfågel vid sjöarna i vår by, kan man gott säga. Den är lätt att känna igen på den långa krökta näbben. Ingen annan fågel på våra breddgrader kan drilla och flöjta som spoven. Har man en gång lärt känna igen dess ljuvligt ljudande vårsång, blir det ingen riktig vår förrän spovflockarna kommit åter från vinterkvarteren i Västeuropa. □

Sotbrun vaxskivling,
Strävsopp och Citrongul slemskivling har redan siktats i skogarna runt Löa!

Fiskepolisier

Löa FVO står för Löa Fiskevårdsområde. Det är inte en intresseförening vilken som helst, utan en av myndigheterna beslutad

samma n-slutning av ägarerna till de fastigheter som ingår i området. Löa FVO har till syfte att främja och ordna

fisket samt att upplåta fiske i Norrsjön och Sörsjön och mellanliggande strömsträcka.

Fiske upplåts genom försäljning av fiskekort, vilket kan köpas i Löa Af-färn, hos Elsa Eriksson, Tappen, Olle Bergström, Skönvik, Bengt Gunnarsson, Norrsjölund eller hos Margareta Gustafsson, Uddnäs bland andra. Fiskekort gäller endast för fiske med handredskap. Med nät får bara medlemmarna i FVO fiska. Dock måste alla nät vara synligt märkta.

För att övervaka fisket har några löabor under våren utbildats till Fiskevårdspolisier. Det är alltså personer som med rätt och myndighet – och efter uppvisande av fiskepolislegitimation – kan begära att få se på fiskekortet, och som vi grov överträdelse av fiskerätten kan beslagta aktuella fiskeredskap. Normalt handlar det väl om att fiskepolisen säljer fiskekort till den som påträffas utan sådant, men det blir dyrare än om man köper sitt kort före fisketuren.

Och ingen ska kunna påstå att det är ett dyrt nöje att fiska. I alla fall inte vad det gäller fiskekortet. Årskort kostar 50 kr, veckokort 20 kr och dagkort 10 kr. God fisketur! □